

Tanklös populism hör inte hemma i svensk valrörelse

När landets politiska ledare, istället för att tala om sitt eget ansvar för en en skenande ojämlikhet och segregering skol- och bostadspolitik, konsekvent föreslår visitationszoner i förorten, undantagslagar, DNA-topsning av nyanlända, språktest för två år gamla barn, möjlighet till husrannsakan utan brottsmisstanke och etniska kriterier för vad som utgör ett utsatt område, legitimeras bilden av att ansvaret för samhällets misslyckanden vilar på de människor som har minst att säga till om, snarare än på samhället självt. Det är en lika delar missvisande som farlig förenkling från högsta politiska nivå.

Det räcker egentligen med att läsa tidningsrubrikerna för att förstå att det som nu sker är en politisk förflyttning av historiska mått. Årets valrörelse har präglats av utspel som för bara några år sedan var otänkbara. Gemensamt för den glidning vi ser är att våra folkvalda tycks tävla om vem som kan presentera hårdast tag mot brottsligheten - utan att för den delen adressera dess verkliga orsaker. Det handlar om skamlösa, populistiska förslag utan förankring i vare sig vetenskap eller beprövad erfarenhet. Allt för att synas och nå ut, i hopp om att vinna röster.

Och kommunikationen går fram. Människor med bakgrund i andra länder än Sverige möter idag ett helt annat samhällsklimat, med häpnadsväckande rasism och diskriminering i media såväl som i det offentliga rummet.

Sverige ska vara ett land där människovärdet står i centrum och mänskliga rättigheter respekteras. Men den retorik och de politiska förslag vi nu ser från flera riksdagspartier riskerar att splittra samhällsgemenskapen och ställa grupper mot varandra, snarare än att lösa samhällsutmaningarna. Som nationell och partipolitiskt obunden barn- och ungdomsorganisation ser vi konsekvenserna, och vill därför uppmana svenska riksdagspolitiker att besinna sig.

I vår förening, Tamam, samlas unga från världens alla hörn utifrån visionen om ett samhälle där det inte spelar någon roll vad du heter, hur du ser ut, var du kommer ifrån eller var du bor för hur du blir bemött av andra människor och samhället. Vi vill att detta ska synas lika mycket på strukturell nivå som på individnivå – på vem som jobbar var, vem som får bostad i vilket område, vilka som hälsar på varandra i trappuppgången, vem du träffar när du leker på gården, vem som pluggar på universitetet, vilka mötesplatser som finns i en stad och vilka dina vänner är. Vår förhoppning är att majoriteten av våra riksdagsledamöter innerst inne delar denna vision med oss, men av valrörelsen att döma lyser diskussionen om hur vi kan nå dit med sin frånvaro. Istället ser vi en glidning i ord och handling som ytterst riskerar att resultera i det motsatta - att det i framtidens Sverige kommer att spela större roll vad du heter, hur du ser ut och var du kommer ifrån för hur du ska bli bemött av andra människor och samhället.

Vi kräver därför att politiker börjar tala om sitt eget ansvar för samhällsutvecklingen, istället för att genom misstänkliggöranden och polariserande retorik bidra till att lägga ansvaret på redan utsatta grupper. De många samhällsutmaningar vi står inför förutsätter politiker som klarar av att formulera en färdriktning där alla har en plats och en roll, och där respekten för grundläggande mänskliga rättigheter upprätthålls. Vi har helt enkelt inte råd med tanklös populism i svensk valrörelse.

Daniel Camerini, ordförande, Tamam
Anton Alsander, vice ordförande, Tamam
Mardin Mohammadi, styrelseledamot, Tamam
Ramin Omarzai, styrelseledamot, Tamam
Navid Kamyab, styrelseledamot, Tamam

